

kisgyermekkor (3-6 év)

Kisgyermekkor (3-6 éves)

A másokhoz való alkalmazkodás, a közösségi élet megtanulása, a családon kívüli dolgok megismerése kezdődik meg ebben a korban. Egyre több dologban önálló a kisgyerek. Egyedül eszik, segít megteríteni, akár elkészíteni az ételt. Fontos, hogy hagyjuk, hogy bizonyos dolgokban segítsen, például portörölés, lisztmérés, zokni-párosítás. Többet ér, ha akkor, amikor ráérünk engedjük, hogy segítsen, mert így más esetekben, amikor sietünk megérti, hogy most nem lehet és tudni fogja, hogy lesz olyan, amikor ő is segíthet. Egyedül öltözködik és már saját elképzelései vannak, kialakul, mit szeretne venni a boltban, mi az, ami tetszik neki. Természetesen a tetszés mellett nagyon fontosak a praktikumok, ha szeret csúszni-mászni, akkor erősebb anyagból készült ruhákat is kell hordania a játszótéren. Vagy ha éppen szoknyát akar télen is, akkor igen is meg kell tanulnia felvenni és hordani a vastagabb harisnyát. Ha ezeket elmagyarázzuk, kisgyermekünknek könnyebben elfogadja a dolgokat.

Nagyon fontos, hogy a szabályokat úgy és olyanokat tanítsunk gyermekünk számára, amivel a közösségekben is alkalmazkodni tud. Ha egy társasjátékban mindig hagyjuk nyerni, nagyon szomorú, esetleg dühös lesz, amikor megtapasztalja egy közösségben, hogy a játékban más is nyerhet. Fontos a versenyszellem, a célokért való küzdelem kialakítása, de emellett a játék örömét is tanítsuk meg gyermekünknek. Kistestvér, nagyszülők, szomszéd gyerekek kérésének figyelembe vétele, az együtt töltött idő kapcsán a mások véleményének figyelembe vétele nagyon fontos. Persze itt is meg kell találni a kellő egyensúlyt. Ha gyermekünk irányító, de nem uralkodó típus, akkor nem kell egyfolytában rászólni, hogy nem kell mindig azt játszani, amit Te szeretnél. Tanítsuk meg,

hogy a közös játék érdekében oda tudja adni a kedvenc kisautóját, legalább egy megnézés idejére vagy a kedvéért süttöt almás sütiből megkínáljon másokat is és legyen nyugodt, ha elfogy, majd legközelebb megint lesz.

A tiltásnál célszerűbb, ha alternatívákat adunk a tevékenységre. Ha nem szeretnénk, hogy szaladgáljon, akkor ne azt mondjuk, hogy nem szabad szaladgálni, nem érti, ha egyébként engedjük neki máskor, hogy szaladgáljon. Mondjuk azt, hogy most már késő van, vagy pihennie kell a lábacskádnak és inkább rajzolj egy óriást, ahogy óriásikat lépked vagy építs egy autónak útvonalat, ahol gyorsan száguldhat – legyen mindig fantáziánk, hogy érdekesnek lássa gyermekünk az általunk felajánlott másik elfoglaltságot. Ha valami veszélyes és nem szabad, akkor határozottan és következetesen tiltsuk meg, mondjuk el milyen veszélyekkel jár, mondjunk hozzá hasonlatot, amit már esetleg megtapasztalt (például az a penge olyan éles, mint mikor a múltkor Anyu elvágta az ujját szeletelés közben). És mindig legyen eszünkben, hogy elég sokáig fizikailag erősebbek vagyunk, el tudjuk venni, el tudjuk hozni onnan, amit nem szabad. Gondolkozzunk, lássuk a világot gyermeki szemmel, de amikor szükséges cselekedjünk felelősségteljes szülőként!

További bejegyzésekért kattintson ide.